

[Kovács]

ELŐFIZETÉSI DIJ :
Egész évre 5 kor.
Egyes szám ára 10 fillér.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
SZIKRA.

KIADÓHIVATAL :
Piac-utca 42. sz. (Hungariával szemben.)
Megjelen: minden vasárnap.

Meleg napok.

*Kezdődnek a meleg napok
Az országházban,
Kánikulás nyári ülés
Van, s nincsenek százan.*

*De ez még csak ám a kezdet,
Lesz ám cifrább is még,
Katonákért kitör újra
Zenebona ismét.*

*Kuhen uram azt hiszi, hogy
Az ellenzék gyöngé,
Keservesen csalatkozik
Bécs e drága gyöngye.*

*Mert most újra ugy elverik
Mint dobot — faluba,
Hogy elmehet Beinert után,
Ő is kukutyinyba.*

! A legelegánsabb nyári ruhák PRELOVSZKYNÁL !
készülnek.
Debrecen, Kossuth-u. 4. !

Szikrák.

Azt beszélnek, hogy a vízvezeték is a Fried és Adorján cég fogja megkapni. Meglehet, hiszen a Fried cég olyan hatalmas, olyan erős Debrecenben. Aczél — alapokon áll!

A drága szivarok árát is *felemelték*. Ez még az olcsóbb és megdrágított szivarok érdekeltségére is *felemelő* hatást gyakorolt.

Párbeszéd. Hallottad pajtás Lőfkovits Arthur ötven éves korában jutott a kereszthez. — Még az is valami? Én már ötven év óta viselem a keresztet.

Németh András panaszkodik, mert azt mondják róla, hogy mindig sir az Arany Bika vigadóban. Furcsa! Hát nem sirva vigad a magyar?

A kántorok gyűléseztek Debrecenben. Nagy András programmon kívül egy gyászadalt adott elő az egyesület feloszlásáról.

Roncsik Lajos árván hagyta a számvevői hivatalt és most az árvákat veszi számon.

Találós kérdés. Mi a különbség Acél Henrik és Debrecen sz. kir. város közt?

— Semmi! — Mert Aczél Henrik *antikváros*, Debrecen pedig antik — *város*.

A város miért nem csinál már egy porértékesítő vállalatot. Itt az osztalékot bizonyosan senki sem irigyelné tőle.

Szegény ember vizzel főz. Debrecen még azzal sem, mert — nincs.

A debreceni ref. egyházzól kikiabálták, hogy Balthazár ellenes. Most aztán kitünt, hogy nem igazat papoltak, mert Balthazárt egyhangulag meghívták — papnak.

Mikor a villamos a Csokonai szobornál megáll, a kalauz nekilelkésülten kiáltja:

— *Csokonai kert!*

Nahát az idegenek legalább tájékozást nyerhetnek arról, hogy milyen nálunk a *kert* fogalma.

Téves az az információ, mintha a debreceni vásárteret kiakarnák kövezni. Azt tartják, hogy a „*vásár*“ szót *sár* nélkül ki se lehet mondani, hogy lehetne hát anélkül megtartani.

Szoboszlón nem sokára polgármester választás lesz. Nem igaz az, hogy *nánási* férfit fognak megválasztani.

A Kossuth-szobor főalakján még Végh Gyula is talált kifogásolni valót. Savanyu az arca — mondotta a nyugalmazott főkapitány. Pedig hát nem is ő róla mintázták.

Rostás István rendőrfőkapitány *szabadságra* ment. A rendőrtisztviselők meg valóságos *rabszolgaságba* kerültek a Jeny Miklós fővezénylete alatt.

Furcsa biz ez. Debrecen város négyszázezer koronával segítette a villamos társaságot s ráadásul 9 fillérért adja neki az áramot. **A villamosgyárat** a polgárok létesítették s ezért hálából 65 fillért fizetnek velük az áramért.

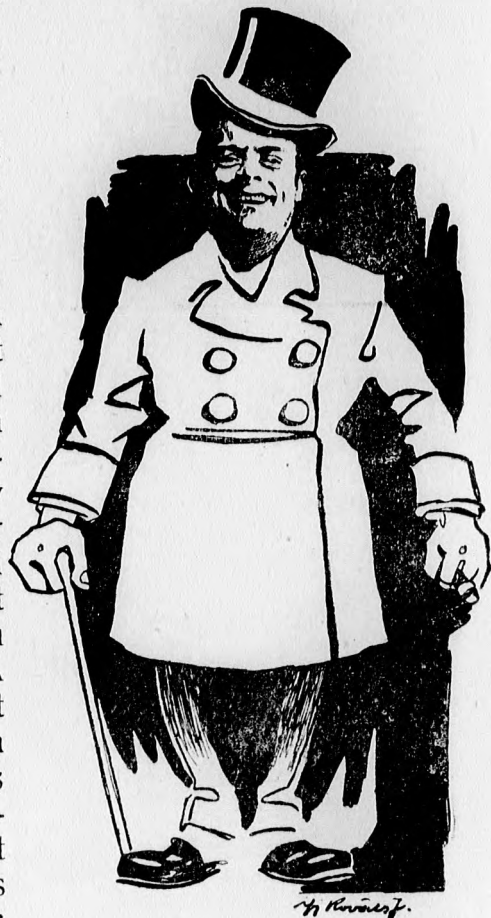
A polgármester hosszúnak találta a Kossuth-szobron a kardot. Ha azt vesszük, ő már a rövidebbet se tudja megforgatni.

Debreczeni színészet.

Az egész fővárosi sajtó a Zilahy mármaros-szigeti dicsőségét zengi. Persze Zilahy az, aki az éneket saját magáról pengeti.

Az ügyvéd és primadonna. Beleznay Margit, a buda—temesvári szintársulat másod szubrettje — ösztől fogva a Zilahy tagja — a napokban egy temesvári ügyvédtől felszólítást kapott, hogy 40 korona és néhány fillér tartozását, ennyi és ennyi idő alatt fizesse ki, mert ellenkező esetben — hiszen a többit mindenki tudja. A temperamentumos színésznőt módfelett bántotta, bizonyára nem a negyven korona és járulékai, hanem, mert a levél németül volt írva. Mit tett tehát? Kaptá magát és egy fővárosi lap muzeumába kinyomatta. És ebből a debreczeni közönség is megtudhatja, hogy Zilahy megint a tagokat jól összeválogatja. Elment Szilassi Etelka és jön Beleznay Margitka, akinek a perekben szintén van jártassága. Ez csak elég fontos, mikor az igazgató Zilahy Gyula?

A debreceni színházat megint javítják. Miért veszik a dolog könnyebb oldalát? Inkább a társulat **művészetét** javítanák meg. Vagy az javithatatlan?

Falusi koldus.

Koldus: Könyörgöm a fiatal asszonyságnak, segítsen egy kis alamizsnával.

Menyeske: Hogyan tudja, hogy én fiatal vagyok, ha nem lát?

Koldus: Öregségemre csak megtanulhattam megkülönböztetni a tehét és borju hangot.

Szigligeti színház.

Fedák Sári Nagyváradon járt és learatta az itteni primadonnák elől az összes babérokat.

Erdély Miklós felemelte a helyárat, de Fedák még annál is magasabba emelte a lábait.

A rejtélyes ember igazán „borzasztó“ sikert ért el. Tóth Elek annyira hü örültet mutatott be, hogy Graczer tüzoltó főparancsnok már a mentőkér akart telefonozni.

Hunyadi Józsefet mindenki szereti Váradon. Ezért legjobban Kőrösi Juci haragszik.

Bihari pontok.

A városháza nyakára ráült a nyári unalom és jó Bordé Ferenc, a város nyári polgármestere.

A váradia Aradon vásárolgatják össze a házakat. Pedig akad itt is elég eladó.

Monospetriben rossz a víz. Dobozy Mihály jegyző nem hiába már megvalasztása óta jőpéldával járt elől és óva intett mindenkit a kutaktól.

Azt, hogy Lakos Lajos szivből lépett be a munkapártba, — még Kriszta József sem hiszi el neki. Ő pedig még azt is elhiszi, hogy Hegedüs Árpád nem veres, hanem fekete.

A tanítók berukoltak katonának. Most ők kerültek a káplár ur Bördös tapintatos iskolájába, ami egészen egészséges vakációs foglalkozás. Szabados Pál, Balogh Károly, Zöldi Mór és Aberle Károly már előre külön véleményt és tüdőbajt jelentettek be.

Dacára a nagy kánikulának, a városi uszoda az idén is — befagyott.

Novotny S. Afonz elmegy Nagyváradról. Bucsuzása alkalmából a fenninista nők megfestik az arcképét, a francia kör pedig zajos ovációt rendez, aztán ünnepélyes csendben és rendben — feloszlik.

Nagyváradon is volt földrengés. És megrendült a polgárságnak a tanácsba vetett hite, megrepedt az aszfalt — Kőszeghy, megingott a kis bankok és a városi tisztviselők hitele és majd elsülyedt a nyári szinkör szégyenletében, de a legerősebb oszlopa, Erdély Miklós nem engedte. Peller Ferenc is azt állítja, hogy — ezt megint csak Kriszta János hiszi el, — „álmában“ ingásokat érzett úgy éjfél tájban.

Megkezdődött a „Tatárjárás“, nem a szinpadon, hanem a városban. Berukoltak a tartalékosok a polgárság örömeire.

Széchenyi Miklós gróf automobilon ment Tisza Istvánhoz vizitbe. Automobilját a legközelebbi alkalomra felajánlotta a kegyelmes urnak.

Kedves kivánság.

Biri (Lilihez): A követségi titkárra borzasztóan haragszom. Oh, ha annak a felesége lehetnék! . . .

Előadás
kezdeté

9

órákor.

Helyárak

2 korona és
1 kor. 50 fill.

Arany
Bika
Mulató.

1334

Civisek a Bikában.

— Még ugyan huzzák felfelé az Árpádtéri templomot, sógoromé.

— Huzzák biz azt sógorom, de hogy a gombot mikor huzzák, amég soká soká lesz.

— Hát nem huzzhaták vóna azt fel először, osztán akkor alá ípitették vóna a templomot, sógoromé?

— Még vicces kedvíbe van sógorom. Tán jó ereszt az ílet?

— Megnízte a Nagyerdőn az egyetem hejít Láng miniszter is, hogy itt vót Debrecenben sógoromé.

— Igen sógorom, de ugy hiszem, csak — a hüllt hejít!

— Ez is meglehet sógorom!

Eladó házak!

Csak rövid ideig tart ezen meseszerű kedvező vétel a **Bozzay telepen** a dohánygyár és gépjavitóműhely mögött **1 és 2 szobás lakások** udvarral, kerttel, jóvizű kut, sertésól és minden kigondolható mellék-helyiséggel, a vevő tetszése és kivánsága szerint felépítve, vagy teljesen készen is **kevés befektetéssel** megszerezhető. A fennmaradó hátralék **nagyon előnyösen** hosszú idő alatt is törleszthető. A létfai utfélen még 7 telek természetesen esetleg tetszésszerű épületekkel felépítve eladó. **Csóka Pál úrral** a telepen, bármely Ertekezhetni lehet: időben és órában

Bugyi Sándor

Valamék nap belököttem Burai etsémbe, a zsigvásár tέρre.

Mer, hogy mán a nyálam is alig tuttam elnyelni, hát mondok beküldök ekkis ital kissiget.

Ahogy belípek, hát ippeg ott hadurál mán az öreg Gyöngyössi sógor Jóga sógorral. Mondok osztán Heráji urnak, hogy tőccsik nigyir az ötösbül, hadd keverőgyik az ital.

Aszongya osztán a vin Gyöngyössi sógor, hogy tán sógorom is megszomjuhozott?

Meg biz én sógorom.

Hogy osztán Heráji ur kitötötte az italt, hát én is letelepettem az asztalho.

Osztán ijjen szekeres, meg tajigás féle ember mirül beszíphet egyébbül, mint vagy a politikaji sorrul, vagy pég a lúrul.

Hát mink osztán, hogy ezekkel a képviselőkkel ugy vagyunk akár csak a lúval imádkozzik az ember, hát ikább elkeztünk a lúrul beszilgetni.

Elkezttem a Villám lovat módnélkül dicsirni, hogy majd lement a könyökömrül a бүr.

A vin Gyöngyössi meg csak aszonta ezekre, hogy e nem beszid. Hanem az ü két lova amijen, azt mán meg kék nizni.

Tennapelött is, aszongya, a Csapókert alatt elakatt a csucsi Balog, amék disztóval kereskedik, a szekerivel, meg a lovával egy csomó zsák korpával.

Csak ott kir, hogy huzassam ki ütet.

Na, mondok, kihuzatlak én rögvest. Avval beléakasztottam egy láncot a csucsi Balog lova elibe, a másik vigít meg az én hátulsó tengejembe, oszt ugy kirántottam a homokbul, mintha ott se lett vóna.

Aszondom erre, hogy e mán nem lehet, sógor. Hanem az én Villámom a minap az Árpádtéri templomnak egyik sarkát kellett egyenesre rántani,

Én osztán néki szalattam a Villámmal a tajiga vigszegel, oszt ugy egyenesre rántottam, hogy semmi baja sem vót.

Az öreg sógor mán erre tinylegesen mirges lett, hogy annyira leböcsméreltem.

Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal.

Szabolcsi rovás.

A Koronai heccel kapcsolatosan Pap László arra a tapasztalatra jött rá, hogy Szabolcsban nem ismerik azt a példabeszédet, hogy — elég egy Pap egy templomban.

Forgách gróf temetésén a megyei hajduk nem kaptak enni. Talán feledhetlenné akarták előttük tenni, hogy ők is voltak — grófi temetésen.

A kere kedők és gazdák köre kereskedelmi iskolát akar felállítani. A gazdacsoport persze gazdasági iskolát kíván helyette s nem lenne csoda, ha a veszekedés hevében — porba ejtenék a pecsenyét.

A nyiregyházi footballisták megverték az ungváriakat. Szerencse, hogy előbb ők kaptak ki, mert máskép oda volnának a gyönyörűségtől.

Gégény, Székely, Komoró és Nagykálló tanítói államszegélyt kaptak. A többiek szintén részesültek állami — ígéretekben.

A kisvárdai tűzoltók serleget hoztak a veszprémi versenyről. Kár, hogy sokan az első díjat összetévesztik a hetedikkel és a Pesten vásárolt serleg nyerését holmi 50 koronákkal.

A kecskeméti földrengéssel kapcsolatosan elrendelte Kertész főkapitány a kisvasut mozdonyainak a forgalomból való kivonását. Ezek a szörnyetegek éjjel felriasztották az embereket dübörgésükkel és kénes füstjükkel a tűzhányókat juttatták eszükbe.

Varga György tanító 100 koronát kapott az ipartestülettől. Ennél nem az összeg fő, hanem az, hogy — kiadta.

A bujbalsai vasut meg nem nyitása miatt zugolódik a közönség. Hogy a kedélyek lecsilapuljanak, bevásárolta az r.-t. — Olchváryt igazgatósági tagnak.

A nyiracsádi járás albummal lepte meg az alispánt 25 éves szolgálata alkalmából. Szép dolog, de még szebb lett volna, ha a többi járás is hozzájárult volna.

A városi cselédszerzőt a központból a Pacsirtába, onnan a Bazárba s végül a Hatveltirre helyezték át. Örülnek nek is ennek a Halley-féle távolodásnak a többi cselédszerzők.

A besenyődi utra hidat építenek. Pár évvel ezelőtt nem engedték volna meg a többi faluk, emlékezve a — besenyődiek jóhírére.

A szerencsi cokorgyár 100,000 koronát jegyzett szabolcsi vasutakra. Csak aztán be ne huzza azt a répaárának leszorításával.

Az ipartestületi hitelszövetkezet ismét veszteséggel zárta az évét. Szerencse, hogy olyan sokan vannak az igazgatóságban, hogy — egyaránt okolhatják érte.

! Ha sneidig önkéntes akar lenni, akkor egyenruháját s felszerelését !

KOROS SÁNDOR-nál

Debrecen, Széchenyi-u. 34. alatt, a csendőrségi iaktanyában szerzi be.

Jutányos áron elvállal mindennemű polgari, katonai és vasuti egyenruhák készítését. Felhívom ugy a megyei, mint a városi és községi előljárók nagybecsű figyelmét egyenruha üzletemre, ahol mindig jutányos, pontos és előzékeny kiszolgálásban részesülnek. Kívánatra költségvetés díjtalanul.

Rajtakapták.

- Miért zárták ki Pétert a vegetáriánusok?
- Mert rajtacsípték, hogy a körmét rágja.
- Hiszen az még nem volt kész szalámi.
- Igen ám, de a nyers szamárhús is tilos.

Pakonpart Alfréd

Asztosszolgája nagyságos dr. Fejér Ferenc ügyvéd ur. Mészassék helet paancsolni, ide a mágnás helyre kéem. Amint látom, kitűnő színben méasztatik lenni. Kell is, ugye kéem? Más különben elapadna az a kitűnő forrás, ami a doktor urban buzog. Mi az kéem? Hogy nem is buzog? Hiszen kéem tudomásunk szerint a legkompetensebb forrás a doktor ur, a forrás meg buzog. Nem? Hát? Butyborog? Na igen kéem, most már mindent értek. Mit kéem? Hát azt, hogy a legkompetensebb forrás kéem, butyborog, vagyis butyborékol, amelyik forrás butyborékol, ott sok a buborék. A buborék pedig szép szép, de

Eloszlik mint a buborék

S marad, mi volt a puszta lég.

Feri gyorsan a kefét. Keféld meg a doktor urat, de vigyáz a buborékra, mert mi lesz velünk, ha a legkompetensebb forrásnak még csak buborékjai se lesznek.

Miért néma a hal.

Paraszt gyerek: Édes apám, édes apám!

Öreg paraszt: Mi lelt no?

- Miért néma a hal?
- Hát oszt ha te a víz alatt vagy, tudsz-e beszélni?
- Nem, mert ha kinyitom a számat, hát vizet nyelek.
- No lili, ez ké néma a hal.

Vágy.

No, kis fiam, kérdi a fodrász, hogyan nyirjam a hajadat?
— Ugy, mint a papának. Felül egy lyakkal.

Nóta a szélhez.

Fékomadta szél barátom,
Elég legyen már ebből!
Miért bosszantasz te engemet
Egyszer hátul, majd elől?

A szemembe fuvod a port,
Nem hagysz előre menni,
Azután meg jól hátba löksz...
No, de ez még mind semmi.

Ráncigálsz a kabátom,
Mecibálsz a fülem,
Kalappal meg incselkedsz...
Hát mit kívánsz még tőlem?

Nos tudja! meg tisztelt komám:
Egy ideig csak tűnök,
De ha nem szünsz meg tréfálni,
Isten ugyse rád sütök!

No, no, azért nem haragszom,
Nem pörölök én veled,
Mert te vagy, ki a szoknyákat
Egy kissé fölemeled.

De azért rád nem haragszom,
Mert hisz a port te vered,
Nélküled pedig szép Debrecent
Porral ki hintené meg.

Karambol Flórián.

— Az öreg Szalai főellenőr ur azt kérdezi a napokban, hogy egy megfiutamodott kocsiit hogy fognék el?

— Hát kérem, egyáltalán nem is akarnám elfogni, úgy mint egyszer Nagybocksón!

— Aztán megállott magától?
— Az megállott, de én elfogtam érte 4 kroncsit. Amit tud talán a felügyelő ur is.

— Emlékszem rá, csak az kár, hogy kevés volt azért az a 4 korona.

— Kipótolták azt már én rajtam, kedves főellenőr ur!

— De még ki is fogjuk — azt mondja — ha ilyen felelőletes szolgálatot végez.

Igy van az kérem, itt úgy látszik azt tartják, hogy ha akarom vemhes, ha akarom nem vemhes!

Dicsekedés.

János: Osztég lássa szomszéd az én Ferkó fiam egyike a legszorgalmasabb munkásoknak.

Péter: Dehát osztég hun is van az a Ferkó gyerek?

János: Hát mondok a — fegyházban.

Kinek a pártján vannak.

Hogy a papot bosszantsa, azt kérdezi tőle az ügyvéd.

— Lelkész ur, ha az ördöggel pörbe keverednék, ki lenne a nyertes?

— Bizonyosan az ördög, mert az ügyvédek mind annak a pártján vannak.

Ribizli Julcsa.

Ott ödöngök a jányvásárba hétfűn délelőtt, mer, hogy a bálbul jókor tanáltam hazakerülni (fél kilenckor reggel) hát avval fogadtak, hogy le se hagytak pihenni, hanem hát rögtön melegiben elkergettek, pedig még akkor is a fülemben csengett a francia ngyes, hogy: „itt a hölgyek, ott a férfiak, neki megyek — nem megyek, saccé-kracé, sönanglé-tilanglé, túr a pék“, meg a többi.

— A szegény Gomolya Juci is éppen így járt, de ütöt még meg is pofozta az asszonya búcsúzás-kíppen, olyan nehezen tudott megválni a helyitől. Ott firtattuk nagy álmosan a szenvedélyes állapotunkat legjavában, mikor megszólít egy ténsasszony, de valami slamget vót a szegény, hogy neki egy takaros, ügyes csnlédre vóna szüksége.

— Hát ha tecciki instálom a nacscságát — felelek rá, vigig nízve rajta — tiz forintir beállok, mert most jelenleg ráirek . . .

— Hova beszil mán a levegőbe? Csak nem bolondultam meg még egészen — mongya nagy idegesen — hogy annyit fizessek!

— Hát mán félig meg teccik bolondulva lenni a ténsasszonynak? Mír nem kuráltatja magát? Mert biz a ros z csemege, mikor az emberre rájön a bolondéria. Aután meg, ha nem tud ennyit fizetni, ne tarcsik cselédet, hanem csak bejárót — magyarázom neki jóakarattal.

— Ugy látom, jól fel van vágva a nyelve magának — vizsonozza lenízőleg — ha a dologra is olyan akurátus vóna, mint a nyelvelisre, hát sokat írne! De hadd hajjam csak, mihe ért, mit tud?

— Mán, hogy én la? Hát teccik tudni, tudok ablakot pucolni a legujabb nótákkal, kávéf főzni cikoriával, jól enni, inni, 8 óráig is aludni egy szuszra, de ha szükség van, három iccaka is fenn tudok maradni, mihor zsufiks van, kivált ha a vendígek nem snaszszok: vásárolni is jól tudok, de csak ha magam megyek a piacra, mer biz én nem cipelem vigig senki után se a kosarat.

— Aszt mongya erre nagy inkognitóval: Igazán nagyon ügyes! Nem is csudálom most mán, hogy 10 frtot kír! Mongya csak lelke, oszt ruhája van elég?

— Van bizony kírem. Csak szoknyám van a rongyosat éppen kettő, de ha keveselni teccik, felvehetem én a nacscságát is, az éngem egy cseppet se fog atrecálni, nem vagyok én igen finnyás természetű.

— Ugy látszott, meg tanáltam tecceni neki nagyon (különben sokan monták mán nekem, hogy szíp, meg jó ippeg nem vagyok, csak igen kellemetes), mert aszt montá, hogy felfogad, csak vigyem el a könyvem is, majd meglátja — ugy mond — milyen jó helye lesz nálam, de én is engegygek valamit.

Gondoltam oszt magamba: mit affektáljanak velem itt annyit a jányvásárba, beállok hozzá.

— Ippen vacsoráltak, mikor megírkeztem, leteszem a batyumat a konyhába, körü nizek, hát ott van mán a sok

mosatlan egy rakáson; mingyár is avval fogadtak, hogy: „mielőtt enne valamit, mosogassa fel az edínyt, de tisztán ám!“

— Na, mondok, e mán jól kezdődik, mingyár a bemutatóba, a víge vajjon mi lesz? . . . Neki gyürköztem, oszt ugy hideg vízzel egy kicsit leöblögettem, majd hónap lágymosóval is, de most levackolok hamar, mert irtó módon álmos vagyok, mint a kutya. Hát uramfia! Eccer csak bekiáltanak a szobámba:

— Julcsa! Vigye ki a cipőket, oszt subickolja ki, még ma este, mert a gyermekeknek jókor kell menni az iskolába! . . .

Szítíznek magam körül, hát 5 pár gyerek-cipő, a két kosztosé, az uré meg az asszonyé, éppen 9 pár bakkanccs egy csomóba. Ijnye! Hogy a fránya vigye el — mondám magamba — Julcsa, ehhez subickolhatsz, akár a liped leszakadhat tőle. Na, de hiszen kifigurázom én őket, várjanak csak! . . . Előfogtam oszt a vasporos eszcájgot, oszt avval pucultam ki valamennyit; ugy glancoltak a cipők, mintha csak acilbul lettek vóna.

— Vót is reggel nagy karmacsaré, mikor az ur meglátta a cipőjét, hogy a suszterkölyök se górájják jobban a papucsot, mint ahogy ü küdözgette utánam a bakkanccsokat egyenkint, meg párjával, mán ahogy fel tudta kapkodni a fődről. Hát még mikor a lábon álló tükörbe repült egy, az egész familia kiugrott ijettibe az ágybul; ugy álltak ott egy szál ingbe, mintha a bolondok házába lettek vóna.

— De én is iszkoltam ám kifelé, mert éngem is ugy bubon érdekelt egygyel, hogy majd neki estem a kályhá-nak. El is szissentettem magam, hogy: Ijnye, a föld vesse ki! még majd megütött éngem is. Rögtön tisztába vótam a helyzettel, hogy itt se fogok Szt. György napig szögálni.

— Na de most szervusz drágám, mert sietni kell a gyerekekir.

Szerencse.

— Nos szerencséje volt a bárónak?

Erdész: Volt.

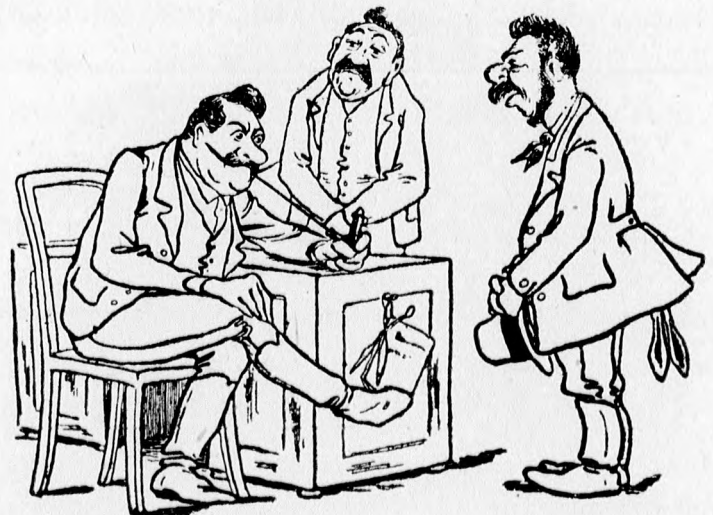
— Talált valamit?

— Semmit.

— De hiszen akkor . . .

— No igen. Az volt a szerencséje, hogy nem talált, mert ha talált volna, az bizonyosan egy hajtó nyögné most meg.

Mentség.

Biró: Avval van vádolva, hogy 6 feleséget tart. Mit tud mentségére felhozni?

Vádlott: Csak a valóban jót akartam kipróbálni.

Furcsa helyzet.

— Nos hadnagy ur, hogy van megelégedve a házassággal?

— Furcsa helyzet, ... nagyon furcsa, a feleségem szeret engem!

Nyelves Kata

Végre-valahára meglátogatott Kovács Pista. Vasárnap délután má fél négykor itt vót és sürgett, hogy ötözkögyem, mer, hogy a moziba menünk. Rittig be is ültünk az Uranus mozgóba és vártuk a képek ugrálását. Én éreztem, hogy itt a sötétbe kő valami furcsának történyi. Tuttam, hogy Pista majd csak kirukkol a ző meg az én ügyemme. Lesrőfóták a világosságot, az orgona meg hegegyü megszólalt és megkezdődött a zeloadás. Vártam egy ideig, de Pista csak nem gyelentkezett. Ezért én lassan odacsusztattam a kezemet az övéhez. Ugy láccik erre bátorságot kapott és megszorította. A rémisztő sötétség meg a sokadalom ippeg alkalmas vót a mi gyátékunkho. Hirtelen átkapta a derekamat és tüzesen megpuszilt. Én vissza, annyirán belemelegettünk, hogy én az ölibe termettem. Má a képnek mingyán vége vót. Mikor meggyulattak a villám körték, hát csak igyekeszttem le a Pista ölibül. Hanem majnem hasra vágóttam ijtembe, mer nem a frejterrel szeretkeszttem, hanem, egy ösmeretlen bakával. Arra nézek, hát látom ám, hogy Pista is majd hogy be nem kap a mirges tekintetével.

Az anyád tetejit! — gondóttam magamba — no Kati, te etévesztetted a zatreszt. De ullátcik a frejterom is.

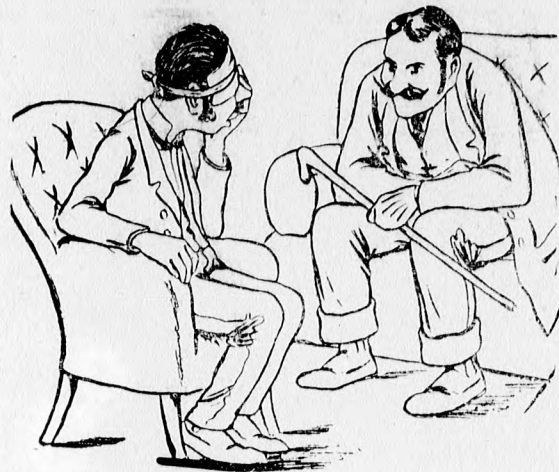
Szégynünkbe mindaketten kisompojogtunk. A zuccán hamiskásan így békítettem a dühös kedvesemet:

— No, amit én attam annak a vászoncselédnek, ammeg magát.

De később lekvittetük. Egész este puszkoltunk.

Uj symptoma.

— No vendéglős ur, hát az egészség hogy szolgál?

— Hát mondok, megjárja, csak a szememmel nem vagyok megelégedve.

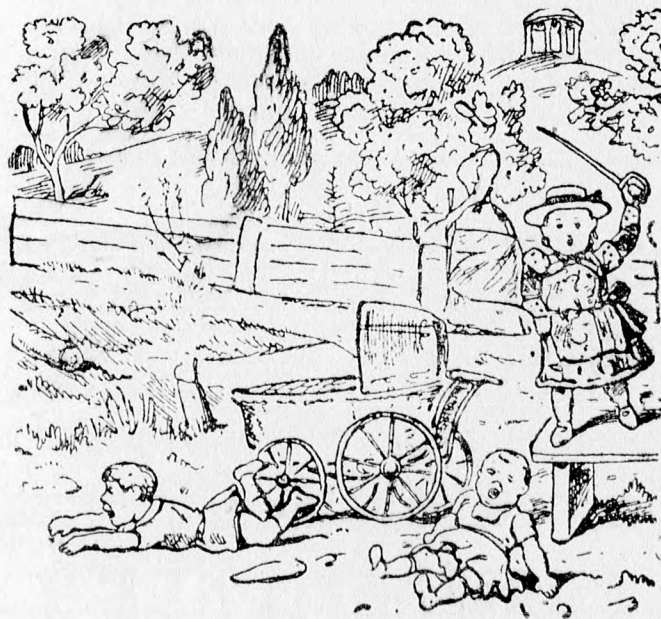
— A szemeivel? Ozt miért?

— Mert rosszul látok velük. Öntől p. o. már hat hete egyetlen fillért sem láttam.

A beteg törzsvendég.

Vendég: A szolgabíró ur ma nem jön el!

Vendéglősné: Ma nem, mert beteg. Éppen most vitétt haza két véres és két májas hurkát, meg egy kevés sört.

Keservesen sir a sok baba,

Mert eltűnt a dada, meg a baka.

Soványító kura.

Bíró: Maga már néhány hónap előtt járt azon a helyen ahol most betört. Igaz?

Betörő: Igaz.

Bíró: És miért hagyta abba akkor?

— Nem fértem be az ablakon!

— És most?

— Most befértem, mert közben soványító kurát használtam.

H.-sámsoni földön Lencsés-pusztán
232 magyar hold
 barna homoki birtok
 bérbe kiadó.

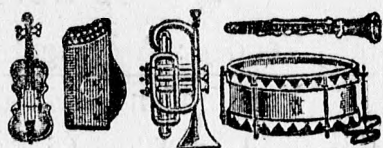
Vasuti megálló és rakodó a fő dsarkán
 Tamási puszta.

12 hold dohánytermelés,
 buza, általában mindenféle gazdasági vete-
 ménynek megfelelő, 5 cselédlakás, 2 dohány
 hodáj, urilakás, 62 méteres istálló egyéb
 gazdasági épületek. 420
 Értekezhetni

Szent Anna-utca 62.

SZENDRŐ SÁNDOR

zongora és hangszerkészítő
 Debrecen, Batthyányi-u. 22. sz.
 Telefon 729.

Alapított 1876.

Zongora, gramofon, mindenemü vonós és fuvóhangszerek, oimbalmok
 hangszer alkatrészek és hangszer felszerelési cikkek áruháza és ipar-
 telepe. Zongora és piano kölcsönző (bérbeadó) intézet. Hegedűk és
 hegedű-felszerelések, római hurok, valamint gramfonok és gramfon-
 lem-zek nagy raktára. Zongora és hangszerműhely. „Eufon” tölcser-
 nélküli beszélőgépek nagyraktára Zongora és cimbalom hangolás.

Gyomorgörcs, kólika étvágy-
 talanság és általában gyomor-
 betegségeknél a legkitűnőbb háziszser a

Hollandi

GYOMORCSEPPPEK.

Egy üveg ára 40 fillér.

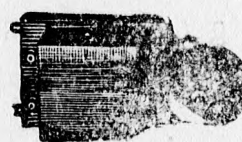
Kapható: 850

Mihalovits Jenő
 gyógyszerárában
DEBRECEN.

Megérkeztek
 a legfinomabb angol
divat szövetek
MOSKOVITS JÓZSEF
 uriszabó divattermében
DEBRECZEN, Piac-utca 26 sz.
 Üzletemet a szemben lévő barakban helyeztem át

Uri-divat cikkek és utazási
 kellékek **Aszmann Ferencnél.**
 DEBRECEN, Fő-tér a városházzal szemben.

MÁTHÉI JÁNOS
 Debreczen,
 légszesz, vízvezeték, csatornázás, fürdő berendezés, épület és
 diszmi-bádigos munkák vállalata.
Modern üzlet: Egyháztér 5.
Műhely és iroda: Darabos-u. 54
 Telefon szám 321. 14

Villamos világítást, erőátvitelt, villamos csengők
 berendezését egjutányosabban eszközli
Főlövári S. debreceni első elektrotechnikai
 vállalata Kossuth-utca 1-ső szám.
 Villamos felszerelési cikkek nagyraktára.

Magyarország
 egyik legnagyobb
órás és ékszerész üzlete.
 Szébbnél szébb menyasszonyi ékszerek, jeggyűrűk,
 ezüst kelengyék és alkalmi ajándéktárgyak. Pontos
 órák. Csoda olcsó árban.
Rose Dezső ujhelyiségében
Piac-utca 32. sz.
 A Dréher sör csarnokkal éppen szemben.

Telefon
784.

Értesítés

Telefon
784.

Tisztelettel értesítem a nagyérdemű borfo-
 gyasztó közönséget kiváló Tokaji Szomorodni bo-
 raim, ami a nagyságos Lácay Szabó László ur
 örökösei Tokaj vidéki telepükről kapom, a követ-
 kező árban kapható 1 l. palackban. 1907 évi gyógy-
 bor 2.40, 1908 évi gyógybor 2. —, 1909 évi Pecse-
 nye bor 1.60, 1910 évi asztali bor 1. —. Nagymeny-
 nyiségben árendemény, a megrendelést házhoz
 szállítom. Kiváló tisztelettel ifj **Dávid Sándor.**
 Egy fiatal szolid fűszeres segéd fölvetetik. 1201

A „Villamba” hirdetni hét vármegyére szóló reklám.

Nyomatott a „Debreceni Ujság” nyomdájában.